

DOI 10.31558/2519-2949.2026.2.16

УДК 32.019.5:070:327

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-5647-7869>**Булгаков Д. О., Донецький національний університет імені Василя Стуса**

ФРЕЙМУВАННЯ ПОЛІТИЧНОЇ КОМУНІКАЦІЇ У ВИСВІТЛЕННІ САМІТУ ТРАМП–ПУТІН (АЛЯСКА, 2025)

Статтю присвячено аналізу механізмів фреймування політичної комунікації у медіависвітленні саміту Дональда Трампа і Володимира Путіна, що відбувся 15 серпня 2025 р. в Анкориджі, штат Аляска. Предметом дослідження є не сама дипломатична подія як така, а її медійні інтерпретації. Розглянуто, як політичні події кодуються у фрейми, наративи, оцінні судження та символічні образи. У статті зіставлено повідомлення медіа демократичних країн і медіа авторитарних політичних режимів, щоб виявити, яким чином тип політичного режиму впливає на добір фактів, акцентів, джерел, лексики, причинно-наслідкових пояснень і очікуваного комунікативного ефекту. Методологічною основою роботи є якісний порівняльний контент-аналіз, елементи фрейм-аналізу та модель комунікації Г. Лассвела. До емпіричної вибірки включено матеріали Associated Press, Reuters, The Guardian, Deutschlandfunk, ABC News, Daily Maverick, РІА Новості, Xinhua, Global Times та IRNA, опубліковані у період безпосереднього висвітлення саміту. Для уточнення політико-медійного контексту використано дані World Press Freedom Index 2025 організації Reporters Without Borders. Встановлено, що авторитарні медіа конструювали саміт переважно як символічне підтвердження повернення Росії до статусу рівноправного глобального актора, як «злам» західної ізоляції та як іміджевий успіх В. Путіна. У цих повідомленнях домінували фрейми дипломатичного прориву, героїзації лідера, знецінення України та Заходу, а також переозначення відсутності угоди як політичної перемоги. Демократичні медіа, навпаки, фреймували саміт як подію з обмеженим або нульовим дипломатичним результатом, наголошуючи на відсутності перемир'я, непрозорості домовленостей, ризиках для України та потребі критичної оцінки дій власних політичних лідерів. Основний висновок полягає в тому, що політичний режим впливає не лише на зміст повідомлень, а й на сам механізм побудови фрейму: в авторитарному середовищі фрейм підпорядковується легітимації влади, у демократичному – процедурі публічного контролю, конкуренції інтерпретацій і суспільної дискусії.

Ключові слова: авторитаризм, гібридний політичний режим, демократія, медіафрейми, наратив, неліберальна демократія, політична комунікація, пропаганда, цифровий авторитаризм.

Постановка проблеми. Події міжнародної політики існують у публічному просторі як «чисті факти». Для більшості аудиторій вони стають доступними через медіа, а отже – через інтерпретації, добір деталей, заголовки, цитати, візуальні образи та оцінні рамки. Саме тому у політичному просторі дослідник має справу не лише з політичними подіями, а з їхніми медійними реконструкціями. Ці реконструкції закодовуються у фрейми: вони підказують аудиторії, що вважати головним, хто є переможцем або винуватцем, які наслідки події слід очікувати та яку позицію варто зайняти.

Саміт президента США Дональда Трампа та президента РФ Володимира Путіна, який відбувся 15 серпня 2025 р. на військовій базі в Анкориджі, став показовим кейсом для такого аналізу. Базовий фактичний результат саміту був відносно однозначним: за повідомленнями міжнародних агентств, сторони не оголосили про підписання угоди і не досягли припинення вогню у війні Росії проти України [12; 28]. Водночас інтерпретація цієї самої події в різних інформаційних системах істотно відрізнялася. Для частини авторитарних і провладних медіа сам факт зустрічі на американській території став доказом «кінця ізоляції» Росії. Для багатьох демократичних медіа він був радше прикладом дипломатичного глухого кута, іміджевого подарунка Путіну або проявом ризикованої поступливості Трампа.

Проблема дослідження полягає у з'ясуванні того, як саме політичний режим впливає на механізм побудови медійного фрейму. Йдеться не тільки про те, що авторитарні та демократичні медіа пишуть різне, а й про те, як вони конструюють різні інтерпретаційні моделі: через добір джерел, символів,

мовних маркерів, адресата, способів пояснення причин і очікуваного ефекту. У такому підході саміт Трамп–Путін є не стільки об'єктом дипломатичної історії, скільки емпіричним матеріалом для аналізу політичної комунікації.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретичне підґрунтя дослідження становлять праці з фрейм-аналізу, політичної комунікації та досліджень пропаганди. У своїй роботі Р. Ентман визначив фреймування як процес відбору певних аспектів реальності й надання їм більшої помітності у комунікативному тексті, щоб сформувати визначення проблеми, її причини, моральну оцінку і можливе рішення [17]. Т. Нельсон і Д. Кіндер показали, що фрейми впливають на громадську думку, активуючи одні цінності й приглушуючи інші [26]. Для політичної комунікації це принципово важливо, оскільки медіа не просто передають інформацію, а організують її у спосіб, який робить одні висновки більш імовірними для аудиторії.

В українській науковій традиції поняття фрейму розглядав Г. Почепцов, який описував медіафрейми як «рамки» подачі інформації, що формують контекст сприйняття подій аудиторією [2]. Н. Стеблина аналізувала наративи у політичній комунікації як інструменти смислового впорядкування подій [7]. М. Яцимирська звертала увагу на політичні наративи, смисли й емоційні маркери сучасного медіатексту [8]. У цьому дослідженні фрейм розуміється як повторювана інтерпретаційна схема, а наратив – як ширша історія, що поєднує кілька фреймів у логіку «хто діє, проти кого, з якою метою і з яким результатом».

Для пояснення відмінностей між демократичними та авторитарними медіасистемами важливими є підходи Д. Галліна і П. Манчіні, Б. Макнейра, Дж. Беккера, а також дослідження авторитарних медіа й пропаганди [20; 24; 14; 11]. Ці праці дозволяють розмежувати журналістику як інститут публічного контролю та медіа як інструмент політичної мобілізації й легітимації влади. Теоретично важливо також не ідеалізувати демократичні медіа: вони можуть бути залежними від економічних, ідеологічних чи партійних впливів. Проте принципова відмінність полягає в тому, що у демократіях існує конкуренція інтерпретацій, тоді як у авторитарних режимах домінує вертикально узгоджений офіційний дискурс.

Аналітичну структуру статті доповнює модель Г. Лассвела: «хто говорить – що говорить – яким каналом – кому – з яким ефектом» [23]. Для цієї роботи модель важлива тому, що дозволяє розглядати фрейм не лише як текстову конструкцію, а як цільову комунікативну дію. Інакше кажучи, фрейм будуватиметься не абстрактно: він має мовця, канал, конкретну аудиторію та очікуваний політичний ефект.

Мета і завдання статті. Метою статті є дослідження механізмів конструювання політичних фреймів і наративів у висвітленні саміту Трамп–Путін у медіа демократичних та авторитарних країн, а також з'ясування того, як політичний режим впливає на ці механізми.

Досягнення мети передбачає виконання таких завдань:

сформувати верифіковану вибірку медіаматеріалів із чітким зазначенням джерел, країн, типу політичного режиму та медійного статусу;

виокремити операційні елементи механізму фреймування: добір фактів, тематичний акцент, ієрархію джерел, лексичне кодування, причинно-наслідкове пояснення та очікуваний ефект;

ідентифікувати домінантні фрейми та наративи в авторитарному й демократичному медіадискурсах;

порівняти структуру цих фреймів і визначити, у чому полягає вплив політичного режиму на їх побудову;

застосувати модель Г. Лассвела до одного авторитарного та одного демократичного повідомлення за принципом «одне повідомлення – одна аудиторія».

Методологія і вибірка дослідження. Дослідження здійснено методом якісного порівняльного контент-аналізу медійних текстів, поєднаного з елементами фрейм-аналізу. Одиницею аналізу виступає окремий медійний матеріал: новинне повідомлення, аналітична стаття, редакційний огляд або повідомлення державного інформаційного ресурсу, опубліковане у безпосередньому часовому зв'язку з самітом. Вибірка сформована за трьома критеріями: політичний режим країни походження медіа; статус і впливовість медіа у відповідному інформаційному середовищі; релевантність матеріалу до інтерпретації саміту та його наслідків.

Для визначення контексту свободи медіа використано World Press Freedom Index 2025. У таблиці 1. подано конкретні країни, показники RSF та сайти, які включено до аналізу. Така конкретизація потрібна для того, щоб дослідження не спиралося на узагальнені формули на кшталт «західні медіа» чи «державні медіа», а мало прозорий корпус джерел.

Емпірична вибірка медіаджерел

Група медіасистеми	Країна / показник RSF 2025	Медіа / сайт	Тип матеріалу	Підстава включення
Демократична	США – 57 місце / 65,49 бала	Associated Press (apnews.com)	новинне агентство, репортажі та аналітичні підсумки	міжнародний стандарт фактичного новинного повідомлення; фіксація базового результату саміту
Демократична	Велика Британія – 20 місце / 78,89 бала	The Guardian (theguardian.com)	репортажі, аналітичні огляди	виразний критичний дискурс щодо відсутності угоди та PR-ефекту для Путіна
Демократична	Німеччина – 11 місце / 83,85 бала	Deutschlandfunk (deutschlandfunk.de)	суспільний мовник, аналітичні матеріали	внутрішня німецька аудиторія; оцінка наслідків для Європи й України
Демократична	Австралія – 29 місце / 75,15 бала	ABC News Australia (abc.net.au/news)	аналітичний огляд	оцінка саміту з позицій союзницького демократичного середовища
Демократична	ПАР – 27 місце / 75,71 бала	Daily Maverick (dailymaverick.co.za)	новинні та коментарні матеріали	погляд демократичного медіасередовища «Глобального Півдня» на наслідки переговорів
Авторитарна	Росія – 171 місце / 24,57 бала	РИА Новости (ria.ru)	державне інформаційне агентство, новини й колонки	відтворення офіційно-пропагандистської рамки «кінець ізоляції» та «перемога Москви»
Авторитарна	Китай – 178 місце / 14,80 бала	Xinhua; Global Times (xinhuanet.com; globaltimes.cn)	державне агентство та партійно-пов'язане видання	стримано-позитивне фреймування діалогу великих держав і символічного прориву Росії
Авторитарна	Іран – 176 місце / 16,22 бала	IRNA (en.irna.ir)	державне інформаційне агентство	окрема авторитарна перспектива: поєднання визнання відсутності угоди з описом пропагандистського ефекту саміту

Джерело: сформовано автором на основі матеріалів медіа та World Press Freedom Index 2025.

Показники RSF використовуються не як абсолютна оцінка кожного окремого журналістського матеріалу, а як індикатор інституційного середовища, у якому функціонують медіа. Висока позиція у рейтингу не означає повної відсутності маніпуляцій або політичних симпатій; низька позиція не скасовує можливості появи окремих фактологічно точних повідомлень. Для цього дослідження важливий саме системний контекст: рівень свободи преси, політичний контроль, редакційна автономія та можливість публічної критики влади.

Аналіз проводився у чотири етапи. Спочатку було зафіксовано базові фактичні елементи: дата, місце саміту, заявлені теми, наявність або відсутність угоди, реакції основних акторів. Далі для кожного матеріалу визначено тематичні акценти, джерела цитування, лексику та візуально-символічні маркери. На третьому етапі індуктивно виділено повторювані фрейми. На четвертому етапі ці фрейми зіставлено з політико-медійним контекстом, щоб пояснити не тільки зміст відмінностей, а й механізм їхнього утворення (табл. 2.).

Авторитарні медіа: пропагандистське фреймування саміту.

В авторитарних медіа саміт Трамп–Путін був поданий не стільки як переговори з конкретним дипломатичним результатом, скільки як символічна подія, придатна для демонстрації статусу Росії та особистої політичної ваги В. Путіна. Механізм фреймування полягав у зміщенні центру уваги з питання «чи було досягнуто миру?» на питання «чи визнали Росію рівним учасником великої політики?». У такій рамці навіть відсутність угоди переставала бути проблемою, бо головним результатом оголошувався сам факт прийому російського лідера у США. Першим домінантним

фреймом став фрейм «дипломатичного прориву і кінця ізоляції». У РІА Новини напередодні та після саміту послідовно просуваються тези про крах «дискурсу міжнародної ізоляції Росії» та про те, що зустріч в Анкориджі є дипломатичною перемогою Москви [4; 5]. Подібна логіка простежувалася і в заявах російських посадовців. Зокрема, М. Захарова використала образ червоної доріжки як доказ того, що Захід нібито визнав помилковість розмов про ізоляцію Росії [13]. У цьому фреймі політична подія інтерпретується через символ прийому, а не через реальний переговорний результат.

Таблиця 2.

Операціоналізація механізму фреймування

Елемент механізму	Запитання до тексту	Прояв в авторитарному дискурсі	Прояв у демократичному дискурсі
Добір фактів	Які факти включено або вилучено?	акцент на червоній доріжці, статусі Путіна, самому факті зустрічі; мінімізація відсутності угоди	акцент на відсутності угоди, відсутності перемир'я, реакції України та союзників
Тематичний акцент	Що подано як головне?	«Росію не ізолювано», «Путін повернувся у велику дипломатію»	«саміт не дав результату», «Україна залишається в зоні ризику»
Ієрархія джерел	Хто отримує право пояснювати подію?	офіційні особи, провладні експерти, державні коментатори	журналісти, експерти, українські й європейські посадовці, опозиційні голоси
Лексичне кодування	Якими словами описано акторів?	тріумф, перемога, капітуляція, провал Заходу, конструктивність Москви	без угоди, без відповідей, PR-перемога, ризику, тиск на Україну
Причинно-наслідкове пояснення	Чому подія сталася і що вона означає?	Захід змушений говорити з Росією; стратегія ізоляції провалилася	Трамп не домігся цілей; Путін отримав символічну легітимацію без поступок
Очікуваний ефект	Якої реакції від аудиторії очікує повідомлення?	гордість, мобілізація, довіра до лідера, знецінення опонентів	критичне осмислення, контроль влади, дискусія про політичні наслідки

Джерело: узагальнення автора за методологією фрейм-аналізу [17; 26; 31].

Другим фреймом став фрейм символічного статусу. IRNA у матеріалі про саміт докладно описувала теплий прийом Путіна, червону доріжку, військові елементи церемоніалу та спільну появу лідерів, водночас визнаючи, що угоди щодо України не було досягнуто [21]. Китайська Global Times також наголошувала на символічному значенні зустрічі та на тому, що вона руйнує уявлення про ізоляцію Росії [19]. У таких повідомленнях символи – місце, протокол, візуальний контакт, порядок виступів, автомобільний кортеж – стають основним матеріалом фрейму. Подія ніби доводить не конкретний дипломатичний прогрес, а статусну рівність.

Третім фреймом була героїзація лідера. У російських державних і провладних матеріалах Путін поставав як раціональний і сильний політичний актор, який змусив опонентів рахуватися з позицією Москви. Навіть коли РІА Новини цитувало іноземні джерела, добір цитат працював на внутрішній висновок: саміт став перемогою російського президента [4]. Так створюється ефект зовнішнього підтвердження офіційного нарративу: пропагандистське повідомлення виглядає переконливішим, коли воно подається як думка «навіть західної преси».

Четвертим фреймом було знецінення України та Заходу. Частина російських публікацій використовувала мову неминучої поразки України, у тому числі через формули на кшталт «Київ іде до капітуляції» [5]. Важливо, що така риторика не є нейтральною аналітикою: вона виконує мобілізаційну функцію, позбавляє Україну суб'єктності та підсилює образ Росії як сторони, що диктує умови. У цьому разі фрейм формується через жорстку опозицію «сильний центр – слабкі опоненти».

П'ятим фреймом стало переозначення відсутності угоди. Якщо Associated Press і Reuters зафіксували, що саміт завершився без домовленості про припинення війни [12; 28], то російські провладні матеріали подавали розмови про «порозуміння з деяких пунктів», попередню домовленість про майбутні контакти або «шлях до миру» як достатній доказ успішності зустрічі [6]. У такій логіці нульовий або невизначений дипломатичний результат переводиться в площину інформаційної перемоги: головне не те, що сторони підписали, а те, як подію можна використати для легітимації офіційного курсу.

Отже, в авторитарному дискурсі механізм фреймування складається з кількох послідовних

операцій: відбір вигідних символів, підпорядкування їх образу лідера, усунення невідгідних фактів на периферію, знецінення опонентів і перетворення події на доказ правоти влади. Цей механізм пояснює, чому одна й та сама подія – саміт без угоди – може бути представлена як перемога.

Демократичні медіа: критична інтерпретація і конкуренція фреймів.

У демократичних медіа саміт було висвітлено значно менш однорідно, однак загальна рамка залишалася критичною: переговори не принесли оголошеної угоди, не зупинили війну і створили низку політичних ризиків для України та союзників. На відміну від авторитарного дискурсу, де сам факт зустрічі був проголошений успіхом, демократичні медіа переважно оцінювали подію через її перевірюваний результат.

Перший домінуючий фрейм можна визначити як «саміт без результату». Associated Press прямо зазначило, що Трамп не отримав від Путіна угоди про завершення війни, попри демонстративно теплий прийом [12]. Reuters також зафіксувало відсутність формальної домовленості та припинення вогню [28]. The Guardian винесло в заголовок формулу «без угоди і без відповідей», підкресливши, що пресконференція завершилася без запитань і без конкретного плану [29]. Deutschlandfunk сформулював схожий висновок: багато сильних картинок, але майже немає відчутних результатів [16].

Другий фрейм – «PR-перемога Путіна». The Guardian у підсумковому огляді наголосило, що хоча перемир'я не було досягнуто, Путін отримав важливий символічний вигравш [24]. Deutschlandfunk цитував німецького політолога Йозефа Брамля, який назвав Путіна очевидним переможцем зустрічі, оскільки його було прийнято як рівноправного партнера [16]. Це не схвалення Путіна, а критичне визнання комунікативного ефекту: демократичні медіа здатні назвати символічний успіх опонента, якщо він впливає з логіки події.

Третій фрейм стосувався критики Трампа. ABC News Australia писало, що Трамп міг бути переграаний в Алясці, але водночас наголошувало, що фундаментальною проблемою залишається агресивна політика Путіна [9]. The Guardian і AP звертали увагу на суперечність між високими очікуваннями Трампа щодо припинення війни і фактичною відсутністю домовленості [12; 29]. У демократичному дискурсі власний лідер не був захищений від критики; навпаки, саме його дії стали предметом публічного аналізу.

Четвертий фрейм – «ризик для України та роль союзників». Західні й союзницькі медіа активно обговорювали, чи не створює формат переговорів без України небезпеки тиску на Київ. Південноафриканська Daily Maverick проводила історичну паралель і порівнювала саміт із Мюнхенською угодою 1938 року, коли Н.Чемберлен віддав Судетську область А.Гітлеру [15]. Це демонструє, що демократичне фреймування не зводиться лише до інтересів власного уряду: воно включає питання легітимності процедури, участі постраждалої сторони та міжнародних гарантій.

Отже, демократичний механізм фреймування має іншу логіку: перевірка заяв через фактичний результат, включення різних акторів, критика власної влади, увага до процедурної легітимності та відкритість до кількох інтерпретацій. У такому середовищі фрейм не є єдиною директивною рамкою; він конкурує з іншими рамками у публічному просторі (табл.3.).

Таблиця 3.

Порівняльні механізми фреймування саміту

Аспект	Авторитарні медіа	Демократичні медіа
Головне питання	Як показати, що режим і його лідер зберігають силу та міжнародний статус?	Що реально сталося, чого не було досягнуто і які наслідки це має для суспільства?
Центр фрейму	лідер, держава, символи статусу, вороги	результат переговорів, наслідки для України, відповідальність політиків
Добір фактів	перевага символічних деталей; проблемні факти периферизуються	перевага перевірюваного результату; символи аналізуються критично
Тональність	тріумфальна, мобілізаційна, поляризована	скептична, аналітична, дискусійна
Ставлення до власної влади	героїзація або захист від критики	допустима й очікувана критика власного лідера
Образ опонента	приниження, знецінення, позбавлення суб'єктності	критика, але з поясненням політичних мотивів та наслідків
Очікуваний ефект	легітимація режиму, мобілізація, формування відчуття перемоги	інформування, контроль влади, стимулювання суспільної дискусії

Приклади медійних повідомлень як доказ фреймування.

Для фрейм-аналізу важливо показати не лише загальні висновки, а й конкретні повідомлення, на яких ці висновки ґрунтуються. Нижче подано скорочені приклади медійних формулювань і їхню функцію у відповідному дискурсі (табл.4.).

Таблиця 4.

Приклади повідомлень у різних медіасистемах

Джерело	Короткий меседж	Фрейм	Комунікативна функція
РИА Новости, Росія	«Київ іде до капітуляції»; саміт подано як результат на користь Москви [23].	перемога Росії / поразка України	мобілізація внутрішньої аудиторії, знецінення української суб'єктності
РИА Новости, Росія	поширення тези про «дипломатичну перемогу» Путіна [24].	кінець ізоляції	легітимація лідера через посилення на зовнішнє визнання
Global Times, Китай	зустріч названа символічно важливою, такою, що руйнує ізоляцію Росії [28].	діалог великих держав	підтримка антизахідної рамки без прямої російської емоційності
IRNA, Іран	саміт привернув увагу, але не дав угоди щодо України [29].	політичний театр без результату	поєднання фактичного скепсису з увагою до символічного статусу
Associated Press, США	Трамп не домігся угоди про завершення війни [14].	відсутність результату	фактична перевірка заяв і очікувань
The Guardian, Велика Британія	«без угоди і без відповідей» після переговорів [16].	дипломатичний провал / непрозорість	критичний контроль дій політичного лідера
Deutschlandfunk, Німеччина	«багато картинок, але мало відчутних результатів» [18].	символи замість змісту	пояснення для внутрішньої німецької аудиторії наслідків саміту
ABC News Australia	Путін міг переграти Трампа, але головною проблемою залишається Путін [19].	критика переговорної позиції	аналітичне розмежування тактичного PR-ефекту і відповідальності за війну

Джерело: власне узагальнення автора на основі аналізованих медіаматеріалів.

Аналіз за моделлю Г. Лассвела: авторитарне і демократичне повідомлення.

Модель Г. Лассвела дозволяє перевірити, як саме політичний режим проявляється у конкретному повідомленні. Для коректності аналізу тут застосовано принцип «одне повідомлення – одна аудиторія». Це важливо, оскільки одне й те саме висловлювання може бути підхоплене різними каналами, але первинний комунікативний задум найчастіше орієнтований на конкретну аудиторію (табл.5.).

Порівняння показує, що різниця між режимами полягає не лише у тональності повідомлень. В авторитарному випадку повідомлення спрямоване на підтвердження заздалегідь заданого висновку: ізоляція Росії провалилася, отже влада була права. У демократичному випадку повідомлення ставить під сумнів ефективність політичної дії: якщо результату немає, символічні образи не повинні підміняти зміст. Саме тут проявляється різниця між пропагандистською та журналістською функцією політичної комунікації.

Критичний аналіз методу фрейм-аналізу.

Фрейм-аналіз є ефективним для виявлення системних відмінностей у медійному конструюванні політичних подій, однак він має обмеження. Перше обмеження – інтерпретативність методу. Виділення фреймів частково залежить від дослідника, тому потрібні прозорі критерії кодування. У цій статті такими критеріями стали добір фактів, тематичний акцент, ієрархія джерел, лексика, причинно-наслідкове пояснення та очікуваний ефект. Для подальшого дослідження доцільно залучити кількох незалежних кодерів і перевірити узгодженість кодування.

Друге обмеження – відсутність прямого вимірювання реакції аудиторії. У статті аналізується реакція медіа та політичних акторів, а не емпірична реакція читачів або глядачів. Непрямі індикатори реакції були помітні: українські коментатори і посадовці сприймали підсумки саміту як тривожні; частина західних медіа говорила про занепокоєння щодо можливого тиску на Україну; російські офіційні комунікатори, навпаки, демонстрували задоволення символічним ефектом зустрічі [10; 13; 30]. Проте ці дані не дають підстав стверджувати, як саме масові аудиторії інтерпретували повідомлення. Для цього потрібні опитування, фокус-групи, експерименти або аналіз цифрових реакцій.

Порівняння двох повідомлень за моделлю Лассвела

Елемент моделі	Авторитарне повідомлення	Демократичне повідомлення
Хто говорить?	Марія Захарова, речниця МЗС РФ, представниця офіційної зовнішньополітичної комунікації Росії.	Deutschlandfunk, німецький суспільний мовник, що працює у системі демократичного публічного мовлення.
Що говорить?	Російськомовне повідомлення про те, що Захід три роки говорив про ізоляцію Росії, але тепер бачить червону доріжку для президента РФ [30].	Німецькомовне повідомлення про те, що саміт дав багато візуальних образів, але майже не дав відчутних результатів [18].
Яким каналом?	Telegram / офіційно-політична комунікація, далі – ретрансляція російськими державними медіа.	Сайт і радіофір Deutschlandfunk, редакційний аналітичний формат суспільного мовника.
Кому?	Внутрішній російській аудиторії, яка споживає російськомовний офіційний і державний медіадискурс.	Внутрішній німецькій і ширшій німецькомовній аудиторії, зацікавленій у наслідках саміту для Європи, України та політики ФРН.
З яким ефектом?	Сформувати відчуття перемоги, зняти психологічний ефект міжнародної ізоляції, підсилити довіру до лідера та держави.	Стимулювати критичну оцінку дипломатичного результату, не дати символічним картинкам замінити питання про зміст і наслідки переговорів.
Тип фрейму	Легітимізаційний фрейм: символ прийому = доказ сили режиму.	Контрольний фрейм: символи перевіряються через реальний результат.

Третє обмеження – динамічність фреймів. Аналіз зафіксував медійні інтерпретації безпосередньо після саміту. Надалі вони могли змінюватися залежно від переговорів, ситуації на фронті, дій США, позиції Європи та реакції України. Тому висновки цієї статті стосуються конкретного інформаційного моменту – серпня 2025 р. – і не мають механічно переноситися на всі наступні етапи війни чи всі формати переговорів.

Четверте обмеження стосується репрезентативності демократичного медіаполя. У вибірці переважають мейнстрімні та інституційні медіа: AP, Reuters, The Guardian, Deutschlandfunk, ABC News і Daily Maverick. Поза основною вибіркою залишилися медіа й платформи, де могли домінувати інші або більш партійні інтерпретації, зокрема Fox News, Newsmax, New York Post, окремі авторські колонки The Telegraph, а також комунікація політичних акторів у Truth Social, X та YouTube. Це не заперечує висновків статті, але уточнює їхній масштаб: робота аналізує насамперед якісну та інституційну журналістику демократичних країн, а не весь спектр політизованого медіаконтенту.

П'яте обмеження полягає у багатозначності самих фреймів. У реальному медіапросторі один матеріал може одночасно визнавати PR-успіх Путіна, критикувати Трампа, підтримувати Україну і сумніватися в ефективності переговорів. Фрейм-аналіз спрощує складну реальність, розкладаючи її на аналітичні категорії. Тому результати цієї статті слід розглядати як модель інтерпретаційного поля, а не як вичерпний опис усіх можливих значень.

Висновки. Проведений аналіз показав, що саміт Трамп–Путін в Алясці став прикладом того, як одна політична подія може бути перетворена на різні медійні реальності. Базовий факт – відсутність оголошеної угоди та припинення вогню – був зафіксований багатьма міжнародними джерелами. Однак у різних медіасистемах цей факт отримав різне значення. Авторитарні медіа будували фрейм символічної перемоги, у якому головним результатом саміту став не мирний план, а демонстрація статусу Росії та її лідера. Демократичні медіа будували фрейм критичної оцінки, у якому символи прийому не скасовували запитання про відсутність результату, ризики для України та відповідальність політиків. Головний висновок статті полягає в тому, що політичний режим впливає не лише на зміст медіаповідомлень, а й на механізм їх конструювання. В авторитарному режимі фрейм формується як інструмент легітимізації: він відбирає вигідні факти, героїзує лідера, знецінює опонента, мінімізує невігідну інформацію і задає аудиторії бажану реакцію. У демократичному режимі фреймування відбувається в умовах конкуренції інтерпретацій: медіа можуть критикувати власного лідера, визнавати тактичні переваги опонента, включати альтернативні голоси та ставити під сумнів офіційні заяви.

Модель Г. Лассвела дала змогу показати цю різницю на рівні конкретного повідомлення. Російськомовне повідомлення М. Захарової було зорієнтоване на внутрішню російську аудиторію і

мало ефект мобілізації та відновлення почуття статусної перемоги. Німецькомовне повідомлення Deutschlandfunk було зорієнтоване на внутрішню німецьку аудиторію і мало ефект критичного осмислення: воно розділяло красиву картинку та реальний політичний результат. Отже, у першому випадку комунікація працює як пропагандистське підтвердження влади, у другому – як журналістський механізм контролю і пояснення.

Практична цінність дослідження полягає у тому, що воно демонструє спосіб аналізу політичних повідомлень як інтерпретацій, а не як нейтрального відображення подій. Для подальших досліджень доцільно поєднати якісний фрейм-аналіз із кількісним контент-аналізом, аналізом цифрових реакцій аудиторії та порівнянням різних сегментів демократичного медіаполя, зокрема мейнстримних, партійних і соціально-медійних платформ.

Бібліографічний список:

1. Вести. Матеріали про саміт Росії і США в Анкориджі. 2025. URL: <https://www.vesti.ru/>
2. Почепцов Г. Фреймів теорія. *Політична енциклопедія* / ред. Ю. Левенець, Ю. Шаповал та ін. Київ : Парламентське видавництво, 2011. С. 753.
3. РИА Новости. Дискурс о международной изоляции России потерпел крах, считает эксперт. 14.08.2025. URL: <https://ria.ru/20250814/rossiya-2035319433.html>
4. РИА Новости. NYT назвала саммит на Аляске дипломатической победой Путина. 16.08.2025. URL: <https://ria.ru/20250816/sammit-2035792794.html>
5. РИА Новости. Переговоры состоялись: результат в нашу пользу, Киев идет к капитуляции. 15.08.2025. URL: <https://ria.ru/20250815/peregovory-2035397696.html>
6. РИА Новости. Саммит России и США проложил путь к миру, считает эксперт. 16.08.2025. URL: <https://ria.ru/20250816/sammit-2035759305.html>
7. Стеблина Н. О. Narrative in the field of political communications: The approaches of most cited papers on Web of Science. *Політичне життя*. 2019. № 3. С. 95–100. URL: 10.31558/2519-2949.2019.3.15.
8. Яцимирська М. Сучасний медіатекст: політичні наративи, смисли і сенси, емоційні маркери. *Вісник Львівського університету. Серія журналістика*. 2022. Вип. 51. С. 216–224. URL: <http://dx.doi.org/10.30970/vjo.2022.51.11411>
9. ABC News Australia. Donald Trump may have been outplayed in Alaska, but Vladimir Putin is the problem. 16 August 2025. URL: <https://www.abc.net.au/news/2025-08-17/trump-putin-due-in-alaska-as-day-of-ukraine-summit-arrives/105657464>
10. Al Jazeera. Trump says Ukraine should make deal after Putin meeting ends without ceasefire. 16 August 2025. URL: <https://www.aljazeera.com/>
11. Alrababa'h B., Blaydes L. Authoritarian media and diversionary threats: Lessons from 30 years of Syrian state discourse. *Political Science Research and Methods*. 2021. Vol. 9, No. 4. P. 693–708.
12. Associated Press. Trump-Putin meeting: No deal to end Russia's war in Ukraine. 15 August 2025. URL: <https://apnews.com/article/trump-putin-summit-alaska-russia-ukraine-a7b167f17a3e06fbce2f583c93f8bae1>
13. Atlantic Council. Ukrainians left dismayed by Trump-Putin summit in Alaska. 2025. URL: <https://www.atlanticcouncil.org/>
14. Becker J. Lessons from Russia: A neo-authoritarian media system. *European Journal of Communication*. 2004. Vol. 19, No. 2. P. 139–163.
15. Daily Maverick. Trump and Putin's Alaska summit eerily echoes Chamberlain's 'Peace in our time'. 2025. URL: <https://www.dailymaverick.co.za/article/2025-08-21-trump-and-putins-alaska-summit-eerily-echoes-chamberlains-peace-in-our-time/>
16. Deutschlandfunk. Trump-Putin-Gipfel: Kein Ergebnis – was nun? 16 August 2025. URL: <https://www.deutschlandfunk.de/putin-trump-gipfel-ukraine-alaska-100.html>
17. Entman R. M. Framing: Toward clarification of a fractured paradigm. *Journal of Communication*. 1993. Vol. 43, No. 4. P. 51–58.
18. Eyewitness News. Ukraine and Russia peace talks coverage on Trump-Putin summit. 2025. URL: <https://www.ewn.co.za/>
19. Global Times. Trump, Putin hail “productive”, “constructive” Alaska summit. 16 August 2025. URL: <https://www.globaltimes.cn/page/202508/1341009.shtml>
20. Hallin D. C., Mancini P. *Comparing Media Systems: Three Models of Media and Politics*. Cambridge : Cambridge University Press, 2004. 342 p.
21. IRNA. Trump-Putin Alaska summit grabs spotlight but delivers no Ukraine deal. 2025. URL: <https://en.irna.ir/news/85914471/Trump-Putin-Alaska-summit-grabs-spotlight-but-delivers-no-Ukraine>
22. Jowett G. S., O'Donnell V. *Propaganda and Persuasion*. 4th ed. Thousand Oaks : Sage Publications, 2006. 432 p.
23. Lasswell H. D. The structure and function of communication in society. *The Communication of Ideas* / ed. L. Bryson. New York : Harper & Brothers, 1948. P. 37–51.

24. McCurry J. No Ukraine ceasefire but a PR victory for Putin: key takeaways from Trump's Alaska summit with Russian president. *The Guardian*. 16 August 2025. URL: <https://www.theguardian.com/world/2025/aug/16/no-ukraine-ceasefire-but-a-pr-victory-for-putin-key-takeaways-from-trumps-alaska-summit-with-russian-president>
25. McNair B. *An Introduction to Political Communication*. 6th ed. London : Routledge, 2018. 248 p.
26. Nelson T. E., Kinder D. R. Issue framing and group-centrism in American public opinion. *The Journal of Politics*. 1996. Vol. 58, No. 4. P. 1055–1078.
27. Reporters Without Borders. World Press Freedom Index 2025. URL: <https://rsf.org/en/index>
28. Reuters. Trump says no summit deal with Putin, Zelenskyy meeting next. 16 August 2025. URL: <https://www.reuters.com/world/>
29. Smith D. No deal, and no answers, after brief Trump-Putin talks on Ukraine in Alaska. *The Guardian*. 15 August 2025. URL: <https://www.theguardian.com/us-news/2025/aug/15/trump-putin-alaska-meeting-ukraine>
30. The Kyiv Independent. Russia declares end of isolation after Trump-Putin Alaska summit. 2025. URL: <https://kyivindependent.com/>
31. van Dijk T. A. Analyzing frame analysis: A critical review of framing studies in social movement research. *Discourse Studies*. 2023. Vol. 25, No. 2. P. 153–178.

References:

1. Vesti (2025). Materialy pro samit Rosii i SSHA v Ankorydzhii [Materials about the Russia-USA summit in Anchorage]. URL: <https://www.vesti.ru/>
2. Pochepstov G. (2011). Freimiv teoriia [Frame theory]. *Politychna entsyklopediia* / eds. Yu. Levenets, Yu. Shapoval et al. Kyiv : Parlamentske vydavnytstvo. P. 753.
3. Diskurs o mezhdunarodnoy izolyatsii Rossii poterpel krakh, schitayet ekspert [Discourse on Russia's international isolation has collapsed, expert says]. *RIA Novosti*. 14.08.2025. URL: <https://ria.ru/20250814/rossiya-2035319433.html>
4. NYT nazvala sammit na Alyaske diplomaticheskoy pobedoy Putina [NYT called the Alaska summit a diplomatic victory for Putin]. *RIA Novosti*. 16.08.2025. URL: <https://ria.ru/20250816/sammit-2035792794.html>
5. Peregovory sostoyalis: rezultat v nashu polzu, Kiyev idet k kapitulyatsii [Negotiations took place: the result is in our favor, Kyiv is moving towards surrender]. *RIA Novosti*. 15.08.2025. URL: <https://ria.ru/20250815/peregovory-2035397696.html>
6. Sammit Rossii i SSHA prolozhil put k miru, schitayet ekspert [Russia-US summit paved the way for peace, expert says]. *RIA Novosti*. 16.08.2025. URL: <https://ria.ru/20250816/sammit-2035759305.html>
7. Steblyna N. O. (2019). Narrative in the field of political communications: The approaches of most cited papers on Web of Science. *Politychne zhyttia*. No. 3. P. 95–100. DOI: 10.31558/2519-2949.2019.3.15.
8. Yatsymirska M. (2022). Suchasnyi mediatekst: politychni naratyvy, smysly i sensy, emotsiini markery [Modern media text: political narratives, meanings and senses, emotional markers]. *Visnyk Lvivskoho universytetu. Seriya zhurnalistyka*. Iss. 51. P. 216–224. URL: <http://dx.doi.org/10.30970/vjo.2022.51.11411>
9. ABC News Australia. Donald Trump may have been outplayed in Alaska, but Vladimir Putin is the problem. 16 August 2025. URL: <https://www.abc.net.au/news/2025-08-17/trump-putin-due-in-alaska-as-day-of-ukraine-summit-arrives/105657464>.
10. Al Jazeera. Trump says Ukraine should make deal after Putin meeting ends without ceasefire. 16 August 2025. URL: <https://www.aljazeera.com/>
11. Alrababa'h B., Blydes L. (2021). Authoritarian media and diversionary threats: Lessons from 30 years of Syrian state discourse. *Political Science Research and Methods*. Vol. 9, No. 4. P. 693–708.
12. Associated Press. Trump-Putin meeting: No deal to end Russia's war in Ukraine. 15 August 2025. URL: <https://apnews.com/article/trump-putin-summit-alaska-russia-ukraine-a7b167f17a3e06fbce2f583c93f8bae1>
13. Atlantic Council. (2025). Ukrainians left dismayed by Trump-Putin summit in Alaska. URL: <https://www.atlanticcouncil.org/>
14. Becker J. (2004). Lessons from Russia: A neo-authoritarian media system. *European Journal of Communication*. Vol. 19, No. 2. P. 139–163.
15. Daily Maverick. (2025). Trump and Putin's Alaska summit eerily echoes Chamberlain's 'Peace in our time'. URL: <https://www.dailymaverick.co.za/article/2025-08-21-trump-and-putins-alaska-summit-eerily-echoes-chamberlains-peace-in-our-time/>
16. Deutschlandfunk. Trump-Putin-Gipfel: Kein Ergebnis – was nun? 16 August 2025. URL: <https://www.deutschlandfunk.de/putin-trump-gipfel-ukraine-alaska-100.html>.
17. Entman R. M. (1993). Framing: Toward clarification of a fractured paradigm. *Journal of Communication*. Vol. 43, No. 4. P. 51–58.
18. Eyewitness News. (2025). Ukraine and Russia peace talks coverage on Trump-Putin summit. URL: <https://www.ewn.co.za/>.
19. Global Times. Trump, Putin hail “productive”, “constructive” Alaska summit. 16 August 2025. URL: <https://www.globaltimes.cn/page/202508/1341009.shtml>
20. Hallin D. C., Mancini P. (2004). *Comparing Media Systems: Three Models of Media and Politics*. Cambridge

: Cambridge University Press, 342 p.

21. IRNA. (2025). Trump–Putin Alaska summit grabs spotlight but delivers no Ukraine deal. URL: <https://en.irna.ir/news/85914471/Trump-Putin-Alaska-summit-grabs-spotlight-but-delivers-no-Ukraine>

22. Jowett G. S., O'Donnell V. (2006). *Propaganda and Persuasion*. 4th ed. Thousand Oaks : Sage Publications. 432 p.

23. Lasswell H. D. (1948). The structure and function of communication in society. *The Communication of Ideas* / ed. L. Bryson. New York : Harper & Brothers. P. 37–51.

24. McCurry J. No Ukraine ceasefire but a PR victory for Putin: key takeaways from Trump's Alaska summit with Russian president. *The Guardian*. 16 August 2025. URL: <https://www.theguardian.com/world/2025/aug/16/no-ukraine-ceasefire-but-a-pr-victory-for-putin-key-takeaways-from-trumps-alaska-summit-with-russian-president>

25. McNair B. (2018). *An Introduction to Political Communication*. 6th ed. London : Routledge. 248 p.

26. Nelson T. E., Kinder D. R. (1996). Issue framing and group-centrism in American public opinion. *The Journal of Politics*. Vol. 58, No. 4. P. 1055–1078.

27. Reporters Without Borders. World Press Freedom Index 2025. URL: <https://rsf.org/en/index>

28. Reuters. Trump says no summit deal with Putin, Zelenskyy meeting next. 16 August 2025. URL: <https://www.reuters.com/world/>

29. Smith D. No deal, and no answers, after brief Trump-Putin talks on Ukraine in Alaska. *The Guardian*. 15 August 2025. URL: <https://www.theguardian.com/us-news/2025/aug/15/trump-putin-alaska-meeting-ukraine>.

30. The Kyiv Independent. (2025). Russia declares end of isolation after Trump-Putin Alaska summit. URL: <https://kyivindependent.com/>

31. van Dijk T. A. (2023). Analyzing frame analysis: A critical review of framing studies in social movement research. *Discourse Studies*. Vol. 25, No. 2. P. 153–178.

Bulhakov D. Framing of political communication in the coverage of the Trump–Putin summit (Alaska, 2025)

The article examines mechanisms of framing political communication in media coverage of the Donald Trump – Vladimir Putin summit held on 15 August 2025 in Anchorage, Alaska. The object of analysis is not the diplomatic event itself, but its media interpretations: the ways in which political events are encoded into frames, narratives, evaluative judgments and symbolic images. The study compares media messages produced in democratic media systems and in authoritarian political regimes in order to identify how regime type affects fact selection, emphasis, source hierarchy, lexical choices, causal interpretation and expected communicative effect. The methodological framework combines qualitative comparative content analysis, framing analysis and Harold Lasswell's communication model. The empirical sample includes materials published by Associated Press, Reuters, The Guardian, Deutschlandfunk, ABC News, Daily Maverick, RIA Novosti, Xinhua, Global Times and IRNA during the immediate coverage of the summit. The political and media-system context is specified through the 2025 World Press Freedom Index by Reporters Without Borders. The findings show that authoritarian media framed the summit mainly as symbolic evidence of Russia's return to the status of an equal global actor, as the collapse of Western isolation and as Vladimir Putin's image victory. These messages were dominated by frames of diplomatic breakthrough, leader heroization, denigration of Ukraine and the West, and reinterpretation of the lack of agreement as political success. Democratic media, by contrast, framed the summit as an event with limited or no diplomatic outcome, emphasizing the absence of a ceasefire, the lack of transparency, risks for Ukraine and the need to critically evaluate the actions of their own political leaders. The main conclusion is that political regime shapes not only the content of media messages but also the mechanism of frame construction: in authoritarian environments, framing is subordinated to regime legitimation, whereas in democratic environments it is embedded in public scrutiny, competing interpretations and open debate.

Keywords: *political communication; media frames; narrative; propaganda; authoritarianism; democracy; digital authoritarianism; illiberal democracy; hybrid political regime.*